Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!

Ririro

FANTASIE IS BELANGRIJKER DAN KENNIS

Ririro

Een eiland herboren

Er was eens een oude man die op een klein eiland midden in de oceaan woonde. Hij hield van alles op zijn eiland: de frisse lucht, de zingende vogels in de bomen en de vriendelijke gemeenschap van mensen die daar woonden. De oude man was een ervaren boer en hij bracht zijn dagen door met hard werken op het land, het planten en oogsten van gewassen om de eilandbewoners te voeden.
Ondanks het harde werk was de oude man gelukkig op het eiland. Hij genoot van de simpele geneugten van het leven, zoals de smaak van vers fruit dat rechtstreeks uit de boom werd geplukt en het geluid van de golven die 's nachts tegen de kust beuken.

Op een dag deed een van de eilandbewoners een spannende ontdekking. Tijdens het graven in de grond vond hij een schat diep onder de aarde begraven. Het nieuws verspreidde zich snel over het eiland en iedereen was in de wolken van opwinding.

Sommige mensen dachten dat dit het antwoord was op al hun problemen. Ze hoeven niet langer hard te werken op het land en kunnen hun dagen ontspannen doorbrengen en genieten van de rijkdommen van het eiland.
Maar de oude man was daar niet zo zeker van. Hij wist dat vertrouwen op de schat het eiland voor altijd zou veranderen. Hij vreesde dat het hebzucht en egoïsme zou veroorzaken, en dat mensen de waarde van hard werken en het belang van zorg voor het land zouden vergeten.
Ondanks zijn zorgen vielen de woorden van de oude man in dovemansoren. De andere eilandbewoners waren te zeer in beslag genomen door hun opwinding om naar zijn waarschuwingen te luisteren.
Dus de oude man deed wat hij kon om de schoonheid van het eiland te behouden. Hij verzorgde zijn kleine stuk land met zorg, plantte en oogstte zijn gewassen zoals hij altijd had gedaan.
Eerst lachten de andere eilandbewoners de oude man uit. Ze reden allemaal in mooie auto's en aten overdadige maaltijden, terwijl de oude man in een klein huisje woonde en de hele dag hard werkte.
Maar naarmate de jaren verstreken, kwamen de voorspellingen van de oude man uit. De natuurlijke hulpbronnen van het eiland waren uitgeput en de grond was niet langer vruchtbaar. De fruitbomen verdorden en stierven, en de vogels stopten met zingen in de bomen.
Op een dag kwamen de eilandbewoners naar het huis van de oude man, vol verdriet en spijt. Ze hadden geen

schat meer en het eiland werd vernietigd. Ze smeekten de oude man om hulp en hij luisterde met medeleven.

De oude man was een wijze en geduldige man en hij wist dat het tijd zou kosten voordat het eiland zou genezen. Hij leerde de eilandbewoners hoe ze het land zorgvuldig moesten bewerken en de natuur de tijd moesten geven om te herstellen. En langzaam maar zeker begon het eiland weer te bloeien. De fruitbomen werden groot en sterk en de vogels keerden terug naar de bomen. De oude man leefde om de schoonheid van zijn eiland te zien herstellen, en hij stierf in vrede, wetende dat zijn geliefde eiland nog generaties lang zou gedijen.